

Sygn. akt II W 1709/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

8 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Gabriela Krakowiak

po rozpoznaniu na rozprawie 8 kwietnia 2019 r.

sprawy **P. D.**

PESEL: (...)

obwinionego o to, że:

W dniu 22 grudnia 2018 r. około godz. 09:15 w J. przy ul. (...) II tj. na drodze publicznej, prowadził pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (I badanie 0,20mg/l, II badanie 0,22mg/l, III badanie 0,21 mg/l). **tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.;**

I. uznaje obwinionego **P. D.** za winnego tego, że 22 grudnia 2018 r. w J. prowadził ul. (...) II pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu prowadzącym do stężenia 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 87 § 1 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 (tysiąca) złotych,

II. na podstawie art. 29 § 1 i § 3 k.w. w zw. z art. 87 § 3 k.w. orzeka wobec obwinionego **P. D.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku i 6 (sześciu) miesięcy;

III. na podstawie art. 29 § 4 k.w. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza obwinionemu **P. D.** okres zatrzymania prawa jazdy od 22 grudnia 2018 r. do 8 kwietnia 2019 r.;

IV. zwalnia obwinionego **P. D.** od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciąża go opłatą sądową.

Sygn. akt II W 1709/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. D. 21 grudnia 2018 r. wieczorem wypił kilka drinków z wódką z okazji urodzin szwagierki. Następnego dnia rano około godz. 9:15 wsiadł do samochodu O. (...) o nr rej. (...) i prowadził go ulicą (...) II w J.. W tym czasie w jego organizmie znajdował się alkohol w stężeniu 0,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i wzrastał do maksymalnego stężenia 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód: wyjaśnienia P. D. k. 9, 31v

protokół badania trzeźwości k. 8

notatka urzędowa k. 4

P. D. był karany za wykroczenia przeciwko przepisom ruchu drogowego.

dowód: informacja k. 13

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom obwinionego sąd dał wiarę w pełni, ponieważ w kontekście pozostałych zebranych w sprawie dowodów nie budzą one wątpliwości co do tego, że znajdował się w stanie po użyciu alkoholu oraz że kierował samochodem jadąc rano ulicą (...) II w J.. Sąd dał wiarę także tym wyjaśnieniom, w których obwiniony podał, że zbadał się rano swoim domowym alkomatem, ponieważ nie ma powodów, by te wyjaśnienia podważyć. W świetle protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego wiarygodne jest twierdzenie obwinionego, że poprzedniego dnia wieczorem pił alkohol i to w sporej ilości, ponieważ w chwili zatrzymania znajdował się w stanie po użyciu alkoholu. Jego wyjaśnienia, w których podawał okoliczności prowadzenia pojazdu w tym stanie, są zbieżne z treścią notatki urzędowej dokumentującej przeprowadzoną kontrolę drogową z jego udziałem.

Sąd dał wiarę protokołowi badania trzeźwości. Wynika z niego, że zbadano obwinionego 3 razy i stężenie alkoholu wahało się osiągając najwyższą wartość, tj. 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 9:22. W tym czasie obwiniony nie prowadził już samochodu, było to w trakcie kontroli, lecz oznacza to, że stan, w jakim znajdował się obwiniony, prowadził do takiego właśnie stężenia.

W oparciu o zebrane dowody sąd ustalił, że P. D. 22 grudnia 2018 r. około godziny 9:15 w J. prowadził samochód O. (...) o nr rej. (...), czyli pojazd mechaniczny, ulicą (...) II, a więc w ruchu lądowym. W tym czasie w jego organizmie znajdował się alkohol, którego stężenie zmierzało do 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zachowaniem tym wyczerpał znamiona wykroczenia opisanego w art. 87 § 1 k.w.

Obwiniony jest dorosły, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w stanie po użyciu alkoholu jest powszechnie znany. Obwiniony nie znajdował się w stanie wyłączającym lub ograniczającym możliwość podejmowania decyzji.

P. D. działał świadomie. Wypił alkohol, skoro podał jego rodzaj i ilość podczas przesłuchania, był to mocny, wysokoprocentowy alkohol. Było to późnym wieczorem poprzedniego dnia, a rankiem już prowadził pojazd. Jego wina nie może budzić wątpliwości.

Sąd uznał, że czyn obwinionego cechuje znaczący stopień społecznej szkodliwości. Za takim wnioskiem przemawia przede wszystkim stężenie alkoholu będące blisko stanu nietrzeźwości oraz pora, o której się poruszał, tj. wczesny ranek, dzień powszedni, bardzo ruchliwa ulica, gdy natężenie ruchu jest duże, zatem i zagrożenie, jakie spowodował swoim zachowaniem obwiniony, było spore.

Okolicznością obciążającą obwinionego jest jego wcześniejsza karalność za wykroczenia przeciwko ruchowi drogowym. Okolicznością łagodzącą było przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu.

Wymierzając obwinionemu karę sąd uwzględnił stopień zawinienia i stopień społecznej szkodliwości czynu P. D. oraz okoliczności łagodzące i obciążające. Zdaniem sądu kara grzywny w kwocie 1000 zł spełni swój cel, przestrzeże obwinionego na przyszłość.

Sąd orzekł wobec obwinionego zakaz prowadzenia pojazdów, do czego obliguje art. 87 § 3 k.w. W związku poruszaniem się przez obwinionego samochodem w ruchu lądowym w czasie popełnienia wykroczenia, w ocenie sądu konieczne było orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Okres tego zakazu, tj. rok i 6 miesięcy, jest powyżej dolnej granicy wynoszącej 6 miesięcy, ponieważ uwzględnia wysokie stężenie alkoholu w wydychanym przez obwinionego powietrzu. W ocenie sądu jest to okres wystarczający, aby uświadomić obwinionemu doniosłość podejmowania najwyższych środków ostrożności po tym, gdy piło się alkohol i zamierza się

prowadzić samochód. Obwiniony przyznał, że zdarzało mu się korzystać z policyjnych alkomatów, a zatem nie jest mu obca tego rodzaju ostrożność. Unikanie wszelkich ryzykownych zachowań przez osoby ceniące i potrzebujące na co dzień prowadzić samochód powinno stać się sposobem na nieprzerwane posiadanie prawa jazdy i korzystanie z przywileju bycia kierowcą.

Na poczet orzeczonego środka karnego sąd zaliczył obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia jego faktycznego zatrzymania do dnia wydania wyroku.

Obwiniony nie pracuje na stałe, nie ma majątku, ma na utrzymaniu 2 osoby. Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dla obwinionego nadmierną uciążliwością.